

med Hensyn til Oprettelse af saadanne Brug, end vi allerede er naaet? Tror man virkelig — ja det maa vel de tro, der skrev Socialdemokratiets Valg- og Arbejdsprogram —, at man gennem en Ekspropriation kan neutralisere Byernes dragende Magt, hele den Tiltrækning, som Livet derinde har paa mange ude paa Landet, en Tiltrækning, der ikke bliver mindre paa Grund af Arbejdslønningernes Højde og paa Grund af den forholdsvis korte Arbejdstid for de fleste Virksomheder i Byerne?

Meget tyder nu paa, at vi nærmer os hen imod normale Tilstande paa Arbejdsomraadet. Jeg tør hævde, at Forvaltningen af Arbejdsløshedsloven har været en saadan, at den tog Hensyn til alle Sider, Hensyn i saa vid Udstrækning som muligt til de Kaar, som var de mindste, der kunde bydes de arbejdsløse, naar de skulde kunne komme igennem en vanskelig Tid, ligesom ogsaa Hensyn til, at Ydelserne kunde blive overkommelige for Skatteyderne. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har givet en Skildring af disse Forhold, som jeg i og for sig kunde tiltræde, selv om jeg ikke føler mig ubetinget vis paa, at Tidspunktet til at fremdrage disse Betragtninger var det allerheldigst valgte. Forhaabentlig vil Udviklingen i den allernærmeste Tid, maaske ogsaa her paa Rigsdagen, muliggøre en hurtig Afvikling af den ekstraordinære Understøttelse; men mod de Ønsker, der er fremkommet med Hensyn til en fuldstændig Bortfalden af Arbejdsanvisnings- og Arbejdsløshedslovens 3die Afsnit, vil jeg bestemt advare. Jeg føler mig ganske overbevist om, at den Stødpude, der her er tilvebragt mod en kritisk Tids Virkninger saavel overfor de arbejdsløse som overfor Stat og Kommune, ingenlunde nu kan siges at være overflødig, selv om Tidens Tryk ikke nu paa dette Omraade føles saa stærkt. Derfor bør dette Afsnit bevares. Men jeg kunde meget vel tænke mig at forhandle med den høje Rigsdag om Ændringer i Loven, der f. Eks. kunde fastlægge Vilkaarene for Adgangen til ekstraordinær Hjælp saaledes, som disse er fastsat ved Forhandlingen mellem det Rigsdagsudvalg, der har med denne Sag at gøre, og mig og i Lighed med de Bestemmelser, der var gældende for Adgangen til

at aabne Kassernes Krisefond for ekstraordinær Hjælp i de Tider, der ligger forud for den Lovgivning, vi nu lever under paa dette Omraade. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man kunde gaa til ændrede Regler for Ydelserne til Fonden, bl. a. ved, at man nedsatte det Beløb, der skal være til Stede i Fonden — 50 Mill. Kr. er det som bekendt —, saaledes at man paa et tidligere Tidspunkt, end ellers vilde være Tilfældet, kan blive i Stand til at nedsætte Arbejdsgivernes og Arbejdsløshedskassernes Bidrag til denne Fond. Men det er alt sammen noget, som vi kan tage under Overvejelse, og som maaske vil blive taget under Overvejelse i Forbindelse med det Forslag til Ændringer i denne Lovgivning, der for Tiden ligger paa Landstingets Bord.

Det er utvivlsomt rigtigt, at paa Grund af den betydelige Kontingentforhøjelse, som de vanskelige Tider gjorde nødvendig for Kasserne, er adskillige af disse blevet ret gunstigt økonomisk stillet. Jeg vil dog minde om, at et betydeligt Tal af disse Kasser endnu har en stor Gæld til Staten. Men trods dette og trods Ønskeligheden af, at de konsoliderer sig bedst muligt, er det dog neppe nødvendigt, at man bliver paa de nuværende meget høje Kontingenter; som mange Kasser maa kræve, og jeg tror, det var naturligere at gaa til at nedsætte Kontingentet af Hensyn til Kassernes økonomiske Velstillethed for Øjeblikket end at forsøge paa at vælte nye Byrder, bl. a. Byrden af hele den ekstraordinære Understøttelse, over paa Kasserne, hvilket jo ogsaa vil kræve Vedtægtsændringer og en Indgriben fra Lovgivningsmagtens Side i Kassernes Forhold, som jeg finder neppe er i Overensstemmelse med deres Karakter af selvstyrende Institutioner.

Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Betragtninger i Forbindelse med Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Disse lange Udviklinger har vi jo hørt før i dette høje Ting, og der fremkom ikke fra det ærede Medlems Side i denne Forbindelse noget nyt. Jeg haaber, som sagt, at det skal lykkes gennem de Forhandlinger, som nu finder Sted i Tilknytning til det forelagte Lovforslag, at naa til Forbedringer og her og der maaske ogsaa til Former, der er mere i Overensstemmelse med de nu tilstedeværende Forhold, end Tilfældet